

Особенно бурно в период вузовского обучения идет развитие специальных способностей. Студент впервые сталкивается со многими видами деятельности, являющимися компонентами его будущей профессии. Поэтому на старших курсах больше дисциплин должно читаться преподавателями, которые имеют практический опыт и смогут поделиться своими знаниями.

Подводя итог, хотелось бы сказать, что существует множество недостатков и преимуществ как у молодых, так и у опытных преподавателей. И очень часто эти недостатки не связаны с возрастом. На мой взгляд, в процессе обучения студентов аспиранты и опытные преподаватели должны сотрудничать. Тогда эффективно будет задействован опыт и гибкость и маневренность молодого ума, что принесет эффект двум сторонам.

ЧИННИКИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Герасиміва К.П. аспірант каф. ЗМіДМ

Метою практичного заняття є – добитися активності і самостійності в роботі, виховати здатність працювати як самостійно, так і у групі-команді, покращити навички, закріпити теоретичні знання при аналізі отриманих результатів, підвищити професійну мотивацію при вивченні предмету, опанувати сучасні технічні засоби, що використовуються на виробництві.

Ефективність практичного заняття залежить від підготовки викладача до нього. Це передбачає чітке планування ходу проведення заняття, а також наявність методичного матеріалу (посібники, методичні вказівки до практичних занять, дидактичний матеріал). З розвитком інформаційних технологій викладач має можливість все більш активно використовувати переваги сучасних засобів автоматизованого навчання (електронні підручники, програми тестового контролю).

Важливим фактором є опрацювання і глибоке розуміння матеріалу курсу самим викладачем.

У випадку, коли викладач веде практичні заняття, а лекції читає інший викладач, корисно зустрітися з лектором та обговорити курс, прийняти до уваги його побажання відносно завданій та тем практичних занять. Може допомогти відвідування декількох лекцій свого колеги для того, щоб скласти враження про манеру подання інформації, її повноті, рівні самостійності студентів при вивченні матеріалу. Також корисним виявляється попереднє з'ясування загального рівня підготовки групи. Для цього можна поспілкуватися з куратором, або ознайомитись з результатами попередніх сесій.

При проведенні занять викладач повинен бути «лідером», повністю контролювати ситуацію, не піддаватися на провокації, не дозволяти, чи хоча б максимально згладжувати конфлікти, підтримувати необхідну для роботи дисципліну в групі.

Активність, самостійність в роботі та мотивацію групи можна підвищити дотримуючись наступних рекомендацій:

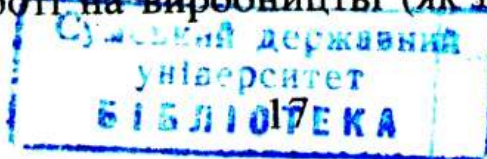
1. Ввести систему заохочень та систему покарань,

наприклад:

- ставити додаткові бали студенту (групі студентів), який правильно виконає завдання швидше інших, цим самим створювати змагання між студентами (групами-командами)
- нараховувати штрафні бали або додаткові завдання та питання на іспиті за неактивне поведіння на занятті, або ігнорування, небажання виконувати роботу.
- кожне пропущене заняття повинно бути відпрацьовано (у формі додаткових завдань)
- ставити бали за виконання роботи над помилками
- нараховувати бали за допомогу іншим студентам (іншій групі-команді)

2. Розподіляти завдання між студентами згідно з їх здібностям, виділяти позитивні якості кожного студента

3. Ставити перед студентами завдання з якими вони можуть зіткнутися при роботі на виробництві (як наприклад, розрахувати

динамічні характеристики вихрової турбіни, що була розроблена ТОВ «ТРІЗ»)

4. Робити посилання на відомі особистості, які досягли успіху працюючи за спеціальністю та в своїй роботі вирішують задачі подібні поставленій

5. Давати завдання, які передбачають самостійне вивчення матеріалу необхідного для його виконання (наприклад, самостійно розібратися з використанням масивів даних при автоматизації роботи в програмі ANSYS)

6. Пропонувати такі завдання, що вимагають використання знань отриманих на суміжних дисциплінах (особливо при аналізі результатів розрахунків)

Хотілося б звернути увагу ще й на те що, у світлі переходу до кредитно-модульної системи суттєво підвищуються вимоги до ефективності проведення практичних занять.

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ІМІДЖУ СУЧАСНОГО ПЕДАГОГА

Кутенко О.М.

Сумський державний педагогічний університет
магістр

Професія вчителя – професія особлива і ніщо не може замінити вчителя – особистість творчу, неповторну зі своїм іміджем. У сучасному світі комп'ютерних технологій роль вчителя може дещо применшуватися, але насправді його статус змінюється, функціональні обов'язки та права, і зокрема – образ. Незмінною залишається потреба в учителіві, бо без нього не можна уявити шлях до прогресу сучасного суспільства.

З огляду на це вчитель повинен бути не лише гарним фахівцем, а й володіти високим мистецтвом виховувати та навчати. Для цього необхідно докласти максимальних зусиль, наявність природних нахилів і здібностей, величезна працездатність і найголовніше – безмежне бажання стати професіональним педагогом.